

**Avizul Comitetului Regiunilor „Reglementarea inteligentă”**

(2012/C 9/04)

## COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că reglementarea inteligentă ar trebui să presupună o reducere a birocrăției și a sarcinii administrative nu numai pentru cetățeni și părțile interesate, ci și pentru autoritățile locale și regionale; se declară însă împotriva unei abordări pur cantitative a reglementării;
- constată mențiunile mai numeroase la dimensiunea locală și regională a reglementării inteligente și la activitățile și capacitățile aferente ale CoR, ca o recunoaștere a rolului autorităților locale și regiunilor din Europa în procesul de formulare a politicilor UE și în punerea în aplicare a legislației;
- solicită Comisiei Europene și altor instituții ale UE să acorde o atenție mai mare nivelului de guvernare local și regional atunci când elaborează legislația, evaluează efectele acesteia sau identifică modalitățile de punere în aplicare a politicilor și obiectivelor UE;
- consideră că, pe lângă obiectivul de coeziune teritorială al Uniunii Europene (articolul 3 TUE), atât clauzele orizontale ale Tratatului de la Lisabona privind cerințele sociale (articolul 9 TFUE) și de mediu (articolul 11 TFUE), cât și trinomul Strategiei Europa 2020 impun studii de impact care să analizeze în mod echilibrat consecințele reglementării din perspectivă teritorială, economică, socială și de mediu;
- își declară disponibilitatea de a asista instituțiile europene în aceste eforturi, dacă sunt necesare informații din partea autorităților locale și regionale, reamintind în același timp resursele sale limitate și misiunea sa centrală;
- consideră că ar trebui să existe o abordare comună a evaluării impactului din partea instituțiilor UE și că CoR ar trebui implicat în formularea oricărei inițiative în acest sens;
- susține planurile de revizuire a Acordului de cooperare dintre CoR și Comisia Europeană, ținând seama de schimbările instituționale introduse de Tratatul de la Lisabona, de necesitatea de a pune în practică guvernarea pe mai multe niveluri și de evoluția rolului politic al CoR, luând măsurile necesare pentru îmbunătățirea și dezvoltarea cooperării cu privire la evaluarea impactului, precum și pentru crearea unui mecanism prin care CoR să contribuie la raportul anual privind o mai bună legiferare.

<b>Raportor</b>	Lordul Graham TOPE (UK-ALDE), membru al Consiliului districtului metropolitan Sutton, Londra
<b>Documente de referință</b>	Comunicarea Comisiei „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană” COM(2010) 543 final  Raport al Comisiei privind subsidiaritatea și proporționalitatea (al 17-lea raport privind o mai bună legiferare pentru anul 2009)  COM(2010) 547 final

## I. RECOMANDĂRI POLITICE

### COMITETUL REGIUNILOR

#### A. O reglementare inteligentă

1. salută conceptul de „reglementare inteligentă”, care confirmă și dezvoltă ideea de ciclu de politică la nivelul UE, în cadrul căruia legislația este revizuită și adaptată în permanență la noi provocări și împrejurări, pe baza unei evaluări detaliate și a experienței concrete a punerii ei în aplicare;

2. consideră că reglementarea inteligentă ar trebui să presupună o reducere a birocrăției și a sarcinii administrative nu numai pentru cetățeni și părțile interesate, ci și pentru autoritățile locale și regionale; se declară însă împotriva unei abordări pur cantitative a reglementării, în măsura în care prioritățile politice nu pot fi subordonate unor considerente legate de volumul global al legislației. În consecință, solicită ca studiile de impact să cuprindă și o reflecție privind costurile absenței unei reglementări europene;

3. își exprimă regretul că instrumentele vizând reglementarea inteligentă nu par să se aplice actelor delegate și de punere în aplicare (comitologie). Nu există o supraveghere suficient de clară sau o transparență suficientă privind aceste proceduri;

#### Rolul autorităților locale și regionale

4. constată mențiunile mai numeroase la dimensiunea locală și regională a reglementării inteligente și la activitățile și capacitățile aferente ale CoR, ca o recunoaștere a rolului autorităților locale și regiunilor din Europa în procesul de formulare a politicilor UE și în punerea în aplicare a legislației;

#### Consultare

5. constată că, în majoritatea avizelor CoR, s-au exprimat preocupări privind nivelul de consultare sau de implicare a autorităților locale și regionale în elaborarea inițiativelor UE. Avizele solicită în mod frecvent o implicare mai mare a autorităților locale și regionale în elaborarea noilor politici și a noii legislații, în evaluarea impactului potențial al acestora și în punerea lor în aplicare;

6. solicită Comisiei Europene și altor instituții ale UE să acorde o atenție mai mare nivelului de guvernare local și regional atunci când elaborează legislația, evaluează efectele acesteia sau identifică modalitățile de punere în aplicare a politicilor și obiectivelor UE;

7. în consecință, salută intenția de a revizui actualele proceduri de consultare și de a extinde perioada acordată pentru răspuns;

8. consideră că rezultatele consultării ar trebui publicate și analizate; ar trebui să se prezinte, de exemplu, modul în care au fost utilizate contribuțiile la elaborarea sau modificarea propunerii, care dintre contribuții nu au fost folosite etc.;

9. își reiterează preocuparea cu privire la faptul că, în consultările deschise, sunt favorizați respondenții bine organizați și care dispun de resurse sau interesele speciale minoritare; de aceea, continuă să considere foarte valoroase răspunsurile din partea asociațiilor reprezentative ale autorităților locale și regionale, precum și ale altor participanți;

#### Sarcina administrativă și financiară

10. ia notă de activitățile Grupului la nivel înalt privind povara administrativă („grupul Stoiber”);

11. își reiterează preocuparea cu privire la faptul că acest grup și Comisia Europeană se concentrează aproape exclusiv pe povara directă a legislației UE asupra întreprinderilor mici, deși recunoaște că aceasta reprezintă o piedică importantă pentru creșterea economică, reamintind că obligațiile de raportare împovărătoare pentru autoritățile naționale, regionale sau locale se traduc, în ultimă instanță, în sarcini administrative pentru cetățeni și întreprinderi la nivel național sau subnațional, consideră că sarcina asupra organismelor locale și regionale trebuie, de asemenea, abordată și redusă;

12. salută actuala inițiativă a grupului de identificare a bunelor practici în punerea în aplicare a noilor acte legislative într-o manieră cât mai puțin împovărătoare și reamintește contribuția activă a CoR – prin intermediul raportului său în materie și al observatorului permanent al acestuia în Grupul Stoiber – la colectarea bunelor practici de la nivel local și regional; în acest context subliniază însă că UE ar trebui să pună accentul în primul rând pe prevenirea apariției sarcinilor administrative excesive;

13. ia notă de Raportul Comisiei Europene privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității pe anul 2010 (al 18-lea raport „O mai bună legiferare”) și recunoaște că acesta este o dovadă a faptului că analiza CoR în materie de subsidiaritate este luată în considerare de Comisie;

## Evaluarea impactului

14. reamintește că, potrivit Tratatului de la Lisabona, toate proiectele de acte legislative europene trebuie să includă o evaluare a impactului lor potențial, care să țină seama, de asemenea, de nivelurile local și regional;

15. reiterează importanța atât a evaluării *ex ante* a impactului, cât a celei *ex post*, în procesul de elaborare a politicilor și a legislației, și este, în același timp, în favoarea unui rol sporit pentru evaluarea *ex post*;

16. recunoaște că eforturile de simplificare și îmbunătățire a legislației europene presupun găsirea unui echilibru între realizarea evaluărilor de impact *ex ante* și a evaluărilor *ex post*, asigurându-se totodată faptul că aceste exerciții nu reprezintă sarcini administrative suplimentare pentru diversele niveluri de guvernare;

17. ia notă de Raportul anual al Comitetului de evaluare a impactului (IAB) pentru anul 2010. Consideră că IAB are un rol important de jucat, dar că ar fi binevenită o independență sporită a acestuia față de Comisia Europeană;

18. consideră că acesta arată că procesul de evaluare a impactului și rolul IAB determină și susțin o monitorizare mai atentă a principiului subsidiarității din partea serviciilor Comisiei Europene. O dovadă clară în acest sens este furnizată de secțiunea din raport care indică acele cazuri în care informațiile colectate în procesul de realizare a unei evaluări a impactului au condus direcția generală relevantă a Comisiei să se răzgândească cu privire la necesitatea și valoarea adăugată posibilă a legislației propuse;

19. constată că raportul IAB identifică o tendință de a se realiza și publica evaluări ale impactului cu privire la propunerile legislative finale și mai puțin activități de comunicare într-o etapă timpurie a procesului. Solicită ca inițiativele politice cu vizibilitate crescută și cu impact politic important să fie însoțite de evaluări ale impactului încă dintr-o etapă timpurie, mai ales dacă obiectivul unor astfel de propuneri este de a-i informa pe factorii de decizie cu privire la gama de opțiuni politice specifice disponibile într-o etapă ulterioară;

20. constată că raportul IAB vorbește despre necesitatea de a include e evaluare a impactului social și a costurilor administrative în evaluarea de impact pregătită de către fiecare dintre direcțiile generale ale Comisiei, însă nu se face nicio trimitere la evaluările specifice ale impactului teritorial și la rolul potențial al CoR de a sprijini Comisia Europeană în procesul de evaluare a impactului. Solicită Comisiei Europene să remedieze acest lucru și IAB să raporteze cu privire la progresele înregistrate, în raportul său din 2011;

21. consideră că este de dorit ca DG REGIO să fie implicată pe deplin în IAB, întrucât este direcția generală care înțelege cel mai bine problematica teritorială;

22. consideră că, pe lângă obiectivul de coeziune teritorială al Uniunii Europene (articolul 3 TUE), atât clauzele orizontale ale Tratatului de la Lisabona privind cerințele sociale (articolul 9 TFUE) și de mediu (articolul 11 TFUE), cât și trinumul Strategiei

Europa 2020 impun studii de impact care să analizeze în mod echilibrat consecințele reglementării din perspectivă teritorială, economică, socială și de mediu;

23. consideră că realizarea unor analize de impact de bună calitate și monitorizarea punerii în aplicare a legislației necesită timp și alocarea unor resurse umane importante, pentru a asigura atât cunoștințele de specialitate necesare, cât și o viziune globală;

24. își exprimă rezerva cu privire la tendința de a încredința elaborarea studiilor de impact unor organisme „independente”, cu alte cuvinte, de a externaliza această misiune unor birouri de consultanță desemnate sau unor comisii ad-hoc. Este îndoielnic că o astfel de externalizare duce într-adevăr la mai multă transparență sau independență. Aceasta ar însemna, de asemenea, negarea misiunii Comisiei, care constă în reprezentarea interesului general comunitar. În plus, externalizarea riscă să-i favorizeze pe acei actori care dispun de suficiente resurse pentru a contracta astfel de studii, în detrimentul autorităților locale și regionale, al ONG-urilor și al reprezentanților societății civile sau ai salariaților, care dispun de resurse mult mai modeste;

25. își declară disponibilitatea de a asista instituțiile europene în aceste eforturi, dacă sunt necesare informații din partea autorităților locale și regionale, reamintind în același timp resursele sale limitate și misiunea sa centrală;

## Aranjamente interinstituționale

26. reamintește că impactul noilor acte legislative ale UE asupra organismelor locale și regionale poate rezulta în egală măsură din amendamentele introduse de Parlamentul European și Consiliu, ca și din propunerea inițială a Comisiei Europene. De aceea, solicită primelor două instituții să acorde mai multă atenție impactului teritorial al deciziilor lor de-a lungul întregului proces legislativ și își pune la dispoziție cunoștințele și experiența în acest scop. Consideră că ar trebui explorate posibilitățile concrete de cooperare a CoR cu Parlamentul European și cu Consiliul în domenii precum evaluările de impact, controlul principiului subsidiarității și al punerii în aplicare a legislației UE, atât *ex ante*, cât și *ex post*;

27. solicită propriilor raportori să aibă în vedere impactul recomandărilor lor sub aspectul sarcinilor financiare și administrative pe care le presupun acestea, precum și impactul asupra mediului, a țesutului social, a întreprinderilor mici și mijlocii, precum și asupra societății civile;

28. consideră că ar trebui să existe o abordare comună a evaluării impactului din partea instituțiilor UE și că CoR ar trebui implicat în formularea oricărei inițiative în acest sens;

29. salută faptul că, în contextul sistemului de avertizare timpurie instituit prin Tratatul de la Lisabona, Comisia Europeană acordă atenția cuvenită avizelor motivate ale parlamentelor naționale, chiar dacă nu s-a atins încă pragul necesar pentru „cartonașul galben” în cadrul mecanismului de control al subsidiarității. Având în vedere rolul și responsabilitățile sale în procesul de monitorizare a subsidiarității, CoR solicită Comisiei Europene avizele motivate transmise de parlamentele naționale, precum și traducerile acestora și răspunsul Comisiei;

30. susține planurile de revizuire a Acordului de cooperare dintre CoR și Comisia Europeană, ținând seama de schimbările instituționale introduse de Tratatul de la Lisabona, de necesitatea de a pune în practică guvernanta pe mai multe niveluri și de evoluția rolului politic al CoR, luând măsurile necesare pentru îmbunătățirea și dezvoltarea cooperării cu privire la evaluarea impactului, precum și pentru crearea unui mecanism prin care CoR să contribuie la raportul anual privind o mai bună legislație;

#### **Grupul la nivel înalt privind guvernanta**

31. consideră că această grupare este un forum foarte util la nivel administrativ, care permite funcționarilor publici din statele membre și instituțiile europene, inclusiv din CoR, să dezbate aspecte practice privind guvernanta europeană și schimbul de bune practici;

32. de aceea, își exprimă regretul că nu vor fi organizate reuniuni ale acestuia în cadrul președințiilor ungară și poloneză ale UE în cursul anului 2011 și solicită reluarea activității acestuia în 2012;

#### **B. Subsidiaritatea**

33. reamintește că Tratatul de la Lisabona face trimitere explicită la autonomia locală și regională și la dimensiunea locală și regională a principiului subsidiarității, ceea ce înseamnă că UE trebuie să respecte competențele autorităților locale și regionale atunci când propune sau adoptă noi acte legislative bazate pe competențe partajate. Reamintește, de asemenea, că Tratatul de la Lisabona conferă CoR un rol preeminent în materie de subsidiaritate, ceea ce înseamnă că acesta nu numai că veghează la respectarea competențelor autorităților locale și regionale, ci și că promovează respectarea principiului subsidiarității cu privire la toate nivelurile de guvernare;

34. reiterează angajamentul său de a continua să concluzioneze cu Comisia Europeană în vederea integrării guvernantei pe mai

multe niveluri în strategiile europene și politicile comune importante, mai ales în ceea ce privește punerea în practică a Strategiei UE 2020;

35. atrage atenția asupra Raportului anual privind subsidiaritatea pentru 2010 al CoR, adoptat de Biroul CoR la 4 martie 2011, împreună cu temele care vor contura programul de lucru al Rețelei de monitorizare a subsidiarității. Raportul identifică drept priorități esențiale ale CoR consolidarea monitorizării subsidiarității și contribuția la răspândirea unei culturi privind subsidiaritatea în procesul decizional al UE;

36. privește pozitiv faptul că niciun aviz nu a constatat o încălcare directă a principiului subsidiarității. Acest lucru demonstrează seriozitatea cu care Comisia Europeană respectă principiul subsidiarității și subliniază importanța faptului că CoR deține un rol de control în acest domeniu;

37. salută numărul din ce în ce mai mare de consultări organizate de Rețeaua de monitorizare a subsidiarității, care are capacitatea de a furniza observații practice detaliate provenind de la un larg spectru de organisme locale și regionale. Solicită partenerilor rețelei să se angajeze mai mult în activitățile și consultările acesteia, pentru a spori nivelul de reprezentativitate a rezultatelor activităților sale consultative;

38. recunoaște necesitatea unei transpuneri la timp, corecte și efective a legislației UE, precum și a punerii în aplicare corespunzătoare a acesteia la toate nivelurile de guvernare din statele membre și este conștient de faptul că, în unele situații, ar putea fi necesare acțiuni de constatare a neîndeplinirii obligațiilor de către un stat membru, pentru sancționarea cazurilor de încălcare sau în calitate de mijloace de disuasiune, însă își exprimă preocuparea pentru faptul că, din ce în ce mai mult, Comisia Europeană încearcă să prescrie când și cum guvernele statelor membre impun autorităților locale și regionale să se conformeze. Ținând seama de necesitatea de a respecta principiul subsidiarității, asigurarea respectării legislației ar trebui să fie responsabilitatea guvernelor naționale înseși – și a guvernelor regionale, unde este cazul –, atâta timp cât se asigură îndeplinirea obiectivelor generale ale legislației UE.

Bruxelles, 11 octombrie 2011

*Președinta*  
Comitetului Regiunilor  
Mercedes BRESSO